

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, ஆன்மீக பிராமணர்களாகிய நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் அதிகளவு அன்பு கொண்டிருக்க வேண்டும். உண்மையான தந்தையின் அறிமுகத்தை எவ்வாறு கொடுக்கலாம் என்பதைப் பற்றிக் கலந்துரையாடுவதற்கும், தூர்மானிப்பதற்கும் ஒன்றுகூடுங்கள்.

கேள்வி: எந்த நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் உங்கள் பாக்கியத்தை மேன்மையாக்க முடியும்?

பதில்: 1. முதன்முதலில், கடவுளே இங்கு உங்களுக்குக் கற்பிக்கின்றார், உங்கள் மகா பாக்கியத்தை (நூறுமடங்கு -சௌபாக்கியம் - பாக்கியம்) அவரிடம் இருந்து பெறுகின்றீர்கள் என்ற நம்பிக்கை உங்கள் புத்தியில் இருக்கட்டும். அப்பொழுதே நீங்கள் ஒவ்வொருநாளும் அவரிடமிருந்து கற்று, உங்கள் பாக்கியத்தை மேன்மையாக்கிக் கொள்ள முடியும். தந்தையின் ஸ்ரீமத்: குழந்தைகளே, சந்தர்ப்பம் எதுவானாலும், நீங்கள் நாளாந்தம் கற்க வேண்டும். உங்களுக்கு வகுப்புக்கு வரமுடியாதிருந்தால், முரளியை வீட்டில் வாசியுங்கள்.

பாடல்: நீங்களே அன்புக்கடல். நாங்கள் ஒரு துளிக்காக ஏங்குகின்றோம்!

ஓம் சாந்தி: ஆத்மாக்களாகிய நீங்கள் அதாவது குழந்தைகளாகிய நீங்கள், ஆத்மாக்களாகிய நாங்கள் புள்ளியைப் போன்றவர்கள் அதாவது, நாங்கள் நட்சத்திரங்கள் போன்றவர்கள் என்பதை அறிவீர்கள். எவ்வாறாயினும், ஓர் ஆத்மாவினால் எவ்வாறு சுயத்தின் தந்தையை உணர முடியும்? உலகில் உள்ள எவருக்குமே சுயத்தையோ அல்லது தந்தையையோ தெரியாது. ஆத்மாக்களாகிய நீங்கள் புள்ளிகள் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். நீங்கள் சின்னஞ்சிறியவர்கள். தந்தையும் சின்னஞ்சிறிய அளவினரே. பரமதந்தை ஆத்மாக்களை விடப் பருமனில் பெரியவர் அல்ல. ஒரு சரீரம் பெரிதாகவோ அல்லது சிறிதாகவோ இருக்கலாம். நீங்கள் இப்பொழுது சிவபாபாவின் நினைவில் அமர்ந்திருக்கின்றீர்கள். ஓர் ஆத்மா சின்னஞ்சிறிய புள்ளி என்பதை ஒருவர் அறிந்திருந்தாலும், அவருக்குள் 84 பிறவிகளின் பாகம் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது என்பதே ஓர் அற்புதமாகும். ஓர் ஆத்மா சரீரம் ஒன்றை ஆதாரமாக எடுக்கும் வரையில், அவரால் ஒரு பாகத்தை நடிக்க முடியாது. அவ்வாறே, பரமாத்மாவும் ஆத்மாக்களான எங்களைப் போன்று சின்னசிறிய அளவினரே, ஆயினும் அவர் ஏன் தந்தை என்று அழைக்கப்படுகின்றார்? ஏனெனில், அவர் என்றென்றும் தூய்மையானவர் என்பதால் ஆகும். மக்களுக்குக் கடவுளைத் தெரியாத போதிலும், அவர்கள் தந்தை என்றே அவரை அழைக்கின்றார்கள். நீங்கள் அவரைப் புரிந்து கொண்டு, நினைவுசெய்வதைப் போன்றே, அவர்களும் அவ்வாறே அவரை நினைவு செய்கின்றார்கள். அப் பக்தர்கள் அனைவரும், ஒரேயொரு கடவுளையே கொண்டிருக்கின்றார்கள். அவரையே அவர்கள் தூய்மையாக்குபவர் என்று அழைக்கின்றார்கள். எனவே, தூய்மையற்ற பலர் இருந்த போதிலும், ஒரேயொருவரே தூய்மையாக்குபவர் ஆவார். சாதுக்கள், புனிதர்கள் மற்றும் மகாத்மாக்களும் அவரைக் கூவி அழைக்கின்றார்கள். அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்: ஓ தந்தையான கடவுளே! ஆகையால், அவர் அனைவரதும் தந்தை ஆவார். தூய்மையற்றவர்களைத் தூய்மையாக்குவதற்குத் தந்தை இங்கே வரவேண்டும். ஆத்மா பாவச்சுமையை சேர்த்துள்ளதால், உங்களைத் தூய்மையாக்குவதற்கான வழியை அவர்; மாத்திரமே காட்டுகின்றார். நாங்கள் 'புனிதமாக இருங்கள்' என்று எழுதிய போதிலும், அத்தகைய சுலோகங்களை வைப்பதில் எந்த நன்மையும் இல்லை. ஏனெனில் வெளியில் உள்ளவர்களால் அவற்றைப் புரிந்து கொள்ள முடியாது. இது உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்தப்படுகின்றது. அவ்வாறாயின் உங்களுக்குச் சுலோகங்கள் எதற்கு? அதன் அர்த்தம்: தூய்மையாகித் தந்தையை நினைவு செய்யுங்கள். நீங்கள் அவர்களுக்கு விளங்கப்படுத்தும் வரையில், அவர்களால் இதனை புரிந்து கொள்ள முடியாது. நீங்கள் யோகத்தில் நிலைத்திருப்பதன் மூலம் உங்களால் தூய்மையாக முடியும். மக்கள் கூறுகின்றார்கள்: புனிதமானவர்... அது தூய்மைக்கான தலைப்பு. சந்நியாசிகள் புனிதமானவர்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றார்கள். ஏனெனில் அவர்கள் விகாரத்தில்

ஈடுபடுவதில்லை. அவர்கள் தூய்மையாக இருந்து, பிரம்ம தத்துவத்தை நினைவுசெய்த போதிலும், அவர்கள் விகாரத்தில் ஈடுபடுகின்றவர்களுக்கே பிறக்க வேண்டும். நூங்கள் தூய்மையாகவிருந்து சிவபாபாவை நினைவு செய்யுமாறு கேட்கப்படுகின்றார்கள். சந்நியாசிகள் தங்களைக் கர்மத்தைத் துறப்பவர்கள் என அழைக்கின்றார்கள். எவ்வாறாயினும், கர்மத்தைத் துறக்க முடியாது. ஓர் ஆத்மாவிற்குச் சரூரம் இல்லாத போதே, கர்மத்தைத் துறக்க முடியும். ஆத்மாக்கள் வீட்டில் (பரந்தாமத்தில்) சரூரமற்று வாழ்கின்றார்கள். அங்கே எவ்வாறு கர்மத்தைத் துறக்க முடியும்? இவ்வாறு கூறுவதும் பொய்யாகும். தாம் இல்லறத்தினர் செய்கின்ற அதே செயல்களைச் செய்வதில்லை என்று அவர்கள் கூறுகின்றார்கள். இல்லறத்தினர் பல செயல்களைச் செய்கின்றார்கள்: யாகம் வளர்த்தல், தபஸ்யா, யாத்திரை செல்லுதல் போன்றனவாகும். சந்நியாசிகளும் அதனைச் செய்கின்றார்கள். இல்லறத்தினர் உழைத்து, தமது வீட்டில் சமையல் செய்கின்றார்கள், சந்நியாசிகளோ அவ்வாறு செய்வதில்லை. இதுவே வேறுபாடாகும். அவர்கள் ஹத்தயோகம் செய்வதால், உணவுக்காக அவர்கள் யாசிக்கின்றார்கள். ஹத்தயோகம் செய்வதால் அவர்களால் கடவுளைச் சந்திக்க முடியாது. தந்தை வரும் போது மாத்திரமே, அவர்களால் அவரைச் சந்திக்க முடியும். அவர் வரும்வரையில், தூய உலகமும் ஸ்தாபிக்கப்பட முடியாது. நூங்கள் அதிகளவு விளங்கப்படுத்திய போதிலும், அவர்கள் புரிந்து கொள்வதில்லை! குழந்தைகள் பாபாவிற்குச் செய்திகளை எழுதுகின்றார்கள்:: பலர் வந்தார்கள். யார் தமது மகாபாக்கியத்தைப் பெறப்போவது என்று இப்போது பார்ப்போம். பலரும் வருகின்றார்கள், பரமாத்மாவான பரமதந்தையே தமக்குக் கற்பிக்கின்றார் என்பதும், தமது மகாபாக்கியத்தை அவரிடமே தாம் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்பதும் அவர்களின் புத்தியில் பதிவதில்லை. தந்தை பதிவேட்டைப் பார்க்கின்றார். சிலர் இங்கே மாதம் முழுவதிலும் எட்டு அல்லது பத்து நாட்களுக்கே வருகின்றார்கள், சிலரோ வருவதேயில்லை, ஆகையால் அவர்கள் எதுவும் எழுதுவதில்லை. ஒருவர் வகுப்பிற்கு வராதிருந்தால், அவர்கள் முரளியை வாசிக்கின்றார்களா, இல்லையா? எச்சந்தர்ப்பத்திலும், நூங்கள் ஒவ்வொருநாளும் கற்க வேண்டும். அவர்கள் சிறியளவில் ஜாப் சஹாப் சுக்மணியைத் (சூக்கிய சமயநூல்) தயாரிக்கின்றார்கள். அவ்வாறு செய்தாலே தம்மால் எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் அதனை வாசிக்க முடியும் என்று அவர்கள் நினைக்கின்றார்கள். அதனை வாசிப்பதனால் அவர்கள் எதனை அடைவார்கள் என்பதை நூங்கள் அறிவீர்கள். எதுவுமே இல்லை! சொற்ப நேரம் அவர்களின் புத்தி நன்றாக இருக்கக்கூடும். எனினும் எவராலும் அதன் மூலம் தந்தையை அடைய முடியும் என்றில்லை. பின்னர் அவர்கள் விகாரத்தில் சிக்கிக் கொள்வதால் அதனால் அவர்களால் எதனையுமே அடைய முடியாதுள்ளது. விநாச காலத்தில் நம்பிக்கை இழந்த (துண்டிக்கப்பட்ட புத்தி) புத்தியை உடையவர்கள் இருக்கின்றார்கள் என்று கூறப்படுகின்றது. உண்மையிலேயே இப்பொழுது இது விநாச காலமாகும் என்பதாலேயே எவரும் கடவுளை அறியாதுள்ளார்கள். அவர்கள் தமக்குப் படைப்பவரையோ அல்லது படைப்பின் ஆரம்பம், மத்தி, இறுதியின் ஞானத்தையோ தெரியாது என்றும் கூறுகின்றார்கள். எவ்வாறாயினும், நூங்கள் நாடகத்தின் ஆரம்பம், மத்தி, இறுதியை அறிந்திருக்க வேண்டும். சத்தியயுகம் ஆரம்பம் என்றும், கலியுகம் இறுதி என்றும் தந்தை விளங்கப்படுத்துகின்றார். ஆகையால், முக்காலத்தையும் மூவுலகத்தையும் நூங்கள் அறிந்திருக்க வேண்டும். சரூர உலகம், சூட்சும உலகம், அசரூர உலகம் என்பனவே மூவுலகமாகும். சமயநூல்கள் அநாதியானவை என்று அவர்கள் கூறுகின்றார்கள், ஆனால் தந்தை கூறுகின்றார்: இராவண இராச்சியம் ஆரம்பமாகும் போதே, சமயநூல்களும்; ஆரம்பமாகுகின்றன. ஆகையால், துவாபரயுகம் மத்தியில் உள்ளது. அரைக்கல்பத்திற்கு, சத்தியயுகமும், அரைக்கல்பத்திற்குக் கலியுகமும் உள்ளது. அரைக்கு, அரைவாசி என்ற கணக்குள்ளது. சக்கரத்தின் கால எல்லை ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகள் என்று அவர்கள் கூறியுள்ளதால், அவர்களால் மத்தியை அறிய முடியாது. அவர்கள் தந்தையை அறிந்து, பிரம்மகுமார் பிரம்மகுமாரிகள் ஆகினால் அவர்களால் ஆஸ்தியைப் பெறமுடியும் என்று அவர்களிடம் கூறுங்கள். மக்கள் முதலில் இங்கே வரும் போது, முதலில், அவர்கள் எங்கே வந்துள்ளார்கள் என்று அவர்களிடம் வினவுங்கள். தாம் பிரம்மகுமாரிகளிடம் வந்துள்ளோம் என்று கூறுவார்கள். அவர்களிடம் கூறுங்கள்: அதனைப் பற்றிச் சற்று சிந்தியுங்கள்! இத்தனை பிரம்மகுமார் பிரம்மகுமாரிகள் இருப்பதால், தந்தையான பிரம்மாவும் இருக்க வேண்டும். அல்லவா? பல நிலையங்களும் பல பிரம்மகுமார் பிரம்மகுமாரிகளும் இருக்கின்றார்கள். ஒரு தந்தைக்கு எவ்வாறு பல குழந்தைகள் இருக்க முடியும்? அவர் பிரஜாபிதா என்பதால் பல பிரம்மகுமார் பிரம்மகுமாரிகளும் உள்ளனர் என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. நூங்கள்

இவ்வாறு விளங்கப்படுத்தி அவர்களை உஷார்ப்படுத்த வேண்டும். நல்லது, அதனைப் பற்றிச் சற்று சிந்தியுங்கள்: பிரஜாபிதா யாருடைய குழந்தை? இத்தனை குழந்தைகளையும் உருவாக்க வேண்டியது பரமாத்மாவின் பணியாகும். ஆகையால், அவர் நிச்சயமாக இங்கே வரவேண்டும். நினைவுகூரப்பட்டுள்ளது: நூங்களே தாயும் தந்தையும். ஆகையால் பிரம்மாவே தாயாவார். எனவே, பரமாத்மா பிரம்மாவினுடாக படைக்கின்றார். அவர் அனைவரையும் மாற்றுகின்றார். உங்களுக்கு ஆஸ்தியைக் கொடுப்பதற்காக அவர் உங்களைத் தத்தெடுக்கின்றார். அவர் உங்களை எவ்வாறு தூய்மையாக்குகின்றார்? நினைவினுடாகவாகும். அவர் கூறுகின்றார்: சகல சமயங்களையும் மறந்து சதா என்னை மாத்திரம் நினைவுசெய்யுங்கள். அனைவரும் என்னைக் கூவியழைக்கின்றார்கள். நானே ஞானம் நிறைந்தவரும், பேரானந்தமிக்கவரும், முக்தியளிப்பவரும், வழிகாட்டியும் ஆவேன். ஆகையால், நான் அனைவரையும் சந்தோஷ தாமத்திற்கு அழைத்துச் செல்கின்றேன். எங்கே சந்தோஷம் உள்ளது? சந்தோஷதாமத்திலாகும். தந்தை இப்பொழுது உங்களை அமைதி தாமத்திற்கு அழைத்துச் செல்கின்றார். அதன் பின்னர் நூங்கள் சந்தோஷ தாமத்திற்குச் செல்வீர்கள். எவ்வாறு இவ்விடயங்களை உங்களால் நினைவு செய்ய முடியும்? ஒவ்வொருநாளும் இவ்விடயங்களை நூங்கள் தொடர்ந்தும் பேசுவதுடன், பிறருக்கும் விளங்கப்படுத்தினால் கருத்துக்கள் உங்கள் புத்திக்குள் தொடர்ந்தும் பதியும். நூங்கள் ஒருவருக்கு விளங்கப்படுத்தினால், அந்நபரை நூங்கள் எழுதச் செய்ய வேண்டும். ஆத்மாக்கள் அனைவரதும் தந்தையான பரமாத்மாவின் விலாசத்தையும், சிவனே தந்தை என்பதையும், அவரிடமிருந்து எங்கள் ஆஸ்தியைப் பெறுவோம் என்பதையும் எழுதச் செய்ய வேண்டும். நூங்கள் முயற்சி செய்ய வேண்டும். எவ்வாறாயினும் இந்த முயற்சியைச் செய்வார் யார்? ஆகையாலேயே குழந்தைகளாகிய நூங்கள் உங்களை உஷார்ப்படுத்திக் கொள்வதுடன், பிறரையும் உஷார்ப்படுத்தி, சேவைக்கான திட்டங்களையும் வகுக்க வேண்டும். இராணுவத்தைச் சேர்ந்த பெரிய தளபதிகள் ஒன்றிணைந்து ஆலோசனை செய்வார்கள். குழந்தைகளாகிய நூங்களும் ஒன்றுசேர வேண்டும். எவ்வாறாயினும், நூங்கள் ஒன்றுசேராவிடின் பாபாவினால் என்ன செய்ய முடியும்? உண்மையில், பிராமணர்களாகிய உங்களுக்கு ஒருவர் மீது ஒருவர் அதிகளவு அன்பு இருக்க வேண்டும். ஒருவருக்கு எவ்வாறு விளங்கப்படுத்துவது என்று நூங்கள் கலந்துரையாடித் தீர்மானிக்க வேண்டும். பாருங்கள், இலக்ஷ்மி நாராயணனுக்குப் பல ஆலயங்கள் உள்ளன. அந்த ஆலயங்களைக் கட்டியவர்களை நூங்கள் சந்திக்க வேண்டும்: நூங்கள் இவ் ஆலயங்களைக் கட்டியுள்ளீர்கள், ஆனால் அவர்கள் எவ்வாறு தமது இராச்சியத்தைப் பெற்றார்கள் என்பதும், அவர்கள் எவ்வாறு தமது இராச்சியத்தை இழந்தார்கள் என்பதும் உங்களுக்குத் தெரியுமா? ஸ்ரீகிருஷ்ணரின் படம் மிகவும் சிறந்ததாகும். அதிலுள்ள 84 பிறவிகளின் கதை மிகவும் சிறந்ததாகும். நூங்கள் இப்படத்தை மிகப்பெரிதாகப் செய்ய வேண்டும். பாபா கூறுகின்றார்: ஒருவர் வரும் போது அவரிடம் சாதாரியமாக வினவுங்கள்: நூங்கள் கீதையைக் கற்றிருக்கின்றீர்களா? அவ்வாறாயின், என்னிடம் கீதையின் கடவுள் யார் என்று கூறுங்கள்? இவ்வாறாக, நூங்கள் சாதாரியமாக விளங்கப்படுத்த வேண்டும். ‘நூங்களே தாயும் நூங்களே தந்தையும்’ எனப்படுகின்றது. எனவே, இந்த பிரம்மா தாய் என்பதால், அவருடன் நூங்கள் ஹவுமுறையைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். அவர் மீது உங்களுக்கு அன்பு இல்லாதிருந்தால், அனைத்தும் முடிவடைகின்றது. தந்தைபிடமிருந்து உங்கள் ஆஸ்தியை நூங்கள் எவ்வாறு பெற முடியும்? உங்கள் யுத்தம் பழைய எதிரியுடன் ஆகும். இராவணனுடன் யுத்தம் ஒன்றுள்ளது என்பதை எவரும் அறிய மாட்டார்கள். சத்திய படகு ஆட்டம் காணலாம், ஆனால் என்றுமே மூழ்காது என்று அவர்கள் கூறுகின்றார்கள். ஆகையால், அது அதிகளவு ஆடுகின்றது! ஏனைய ஆன்மீக ஒன்றுகூடல்களில் படகு ஆடுகின்றது என்ற கேள்விக்கே இடமில்லை. இங்கே, உங்கள் யுத்தம் மாயையுடன் ஆகும். தந்தையைப் புரிந்து கொள்ளும் வரை, அவர்கள் எழுதினாலும், அவர்கள் அனைத்தையும் மீண்டும் கூறுகின்ற கிளிகளாகவேனும் ஆகுவதில்லை. மாறாக வந்து போகின்ற காட்டுக்கிளிகள் போன்றவர்களாக உள்ளார்கள். நூங்கள் அல்ஃபாவை புரிந்து கொள்ள வேண்டும். பல பிரஜைகள் உள்ளனர். ஆனால் இராச்சியத்தை அடைய எவரும் முன்வருவதில்லை. சுவாலையில் தம்மை அர்ப்பணித்தல் அவர்களுக்கு மிகவும் கடினமாகும்.

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டெடுக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை, தாயாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை

வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

இரவு வகுப்பு:

குழந்தைகளாகிய நீங்கள் தந்தையின் வழிகாட்டல்களைப் பெற்றிருக்கின்றீர்கள்: குழந்தைகளே, தந்தையை நினைவு செய்யுங்கள். குழந்தைகள் கூறுகின்றார்கள்: பாபா, எங்களுக்கு நேரம் இல்லை. உங்கள் நேரத்தை எவ்வாறு செலவழிக்கிறீர்கள்? நிச்சயமாக மாயையே உங்கள் நேரத்தை எடுத்துக் கொள்கின்றாள். மாயையும் மிகவும் சக்திவாய்ந்தவள். ஏனெனில், தந்தையை நினைவு செய்ய அவள் உங்களுக்கு நேரம் கொடுப்பதில்லை. ஆகையாலேயே நாள்முழுவதிலும் நீங்கள் அரை மணித்தியாலமோ 20 நிமிடங்களோ தந்தையை நினைவு செய்கின்றீர்கள் எனக் கூறுகின்றார்கள். நாள்முழுவதும் இரண்டு மணித்தியாலங்களேனும் தந்தையை நினைவு செய்வதற்கு ஒருவர் மிகவும் சிரமப்படுகின்றார். பாபாவை நாங்கள் இரண்டு மணித்தியாலங்கள் நினைவுசெய்கின்றோம் எனக் கூறுபவர்கள் கரங்களை உயர்த்துங்கள்! அப் பௌதீக நினைவும், கடந்தகால நினைவுகளும் தொடர்கின்றன. அவர் அசரீரியானவர். அவருக்கெனச் சொந்தமாகக் கண்களோ, காதுகளோ இல்லை. அவர் சதா தன்னை மாத்திரமே நினைவு செய்யுங்கள் என்பதுடன், உங்களை ஆத்மாக்களாகக் கருதுங்கள் என்றும் குழந்தைகளாகிய உங்களிடம் கூறுகின்றார். பாபா உங்களிடம் வினவுகின்றார்: எத்தனை மணித்தியாலங்கள் நீங்கள் நினைவில் நிலைத்திருக்கின்றீர்கள்? குழந்தைகள் சென்று விளையாடும் போது, அவர்கள் தமது ஆசிரியரை நினைவுசெய்கின்றார்கள். அவர்கள் ஷட்டில் கற்கும் போதும், தமது ஆசிரியரை அவர்கள் நினைவுசெய்கின்றார்கள். அது பௌதீக நினைவாகும். இது சற்றுக் கடினமாகும். ஆகையாலேயே பாபா வினவுகின்றார்: தம்மை ஆத்மாக்கள் என்று கருதி, தந்தையை இரண்டு மணித்தியாலங்கள் நினைவு செய்ய முடியும் எனக் கருதுபவர்கள், உங்கள் கரங்களை உயர்த்துங்கள்! வெட்கப்படாதீர்கள், பாபாவிடம் சரியாகக் கூறுங்கள். நீங்கள் இங்கே அமர்ந்திருக்கின்றீர்கள், பாபா முரளியை கூறுகின்றார், இருப்பினும் உங்கள் புத்தி வேறு திசைகளில் அலைகின்றது. அல்லவா? புத்தியில் அதிகளவு கிரகிக்கப்படுவதில்லை. உதாரணமாக, பாபா காலையில் உங்களுக்கு ஒரு மணித்தியாலம் விளங்கப்படுத்தும் போது, அந்த ஒரு மணித்தியாலம் உங்கள் புத்தி தந்தையை நினைவு செய்கின்றதா அல்லது வெளியில் அலைந்து திரிகின்றதா? உண்மையில், வரிசைக்கிரமமாக நீங்கள் செய்யும் முயற்சிக்கு ஏற்ப, உங்கள் புத்தி நிச்சயமாக வெளியில் எங்கேனும் அலைந்து திரிகின்றது. நீங்கள் அனைத்தையும் செவிமடுப்பதில்லை. நீங்கள் அனைத்தையும் செவிமடுத்து, தொடர்ந்தும் குறித்துக் கொண்டால், உங்கள் யோகம் நன்றாக உள்ளது என்று பாபா கூறுவார். ஆகையால், பாபா கூறுவதைச் செவிமடுக்கும் போது, நீங்கள் கவனம் செலுத்தி, கருத்துக்கள் முழுவதையும் குறித்துக் கொள்ள வேண்டும். தொடர்பு துண்டிக்கப்படும் போது, நீங்கள் கருத்துக்களை மறக்கின்றீர்கள். தந்தை விளங்கப்படுத்துகின்றார்: குழந்தைகளே, இதய வழுவலினால் மரணித்தல் மிகவும் இனிய மரணமாகும். அதில் 'என்னுடையது' அல்லது 'உங்களுடையது' என்ற சுழற்சிகள் எதுவும் இல்லை. எங்கேனும் அமர்ந்திருக்கும் போது, நீங்கள் மயக்கமடைந்து, உணர்விழக்கும் போது அனைத்தும் முடிகின்றது. அவ்வளவே! அதன் பின்னர் மூண்டும் உங்களுக்கு உணர்வு திரும்புவதில்லை. அது மிகவும் சிறப்பான மரணமாகும். ஏனையோர் அழுவார்கள், ஆனால் நீங்கள் 'அற்புதம்' என எண்ணிச் சந்தோஷமாக இருப்பீர்கள். இவர் மிகவும் இலகுவாக மரணித்துவிட்டார். அவர் எந்த வேதனையையும் அனுபவம் செய்யவில்லை. ஒருவர் மரணிப்பதாயின், இவ்வாறே மரணிக்க வேண்டும். இல்லாவிடின், அதிகளவு மருந்துகள், தாதிகள் என்று பல விடயங்கள் ஈடுபடுத்தப்படுகின்றன. ஆகையாலேயே எங்கேனும் அமர்ந்திருக்கும் போது, ஒருவர் தனது பழைய சப்பாத்தைத் துறந்து, கர்மாதீத நிலையில் சடுதியாகச் சரீரத்தை நீங்கிச் செல்லுதலே அனைத்திலும் அதிசிறந்ததாகும். நீங்கள் முன்னேறிச் செல்லும் போது, சடுதியாகக் காரணமேயில்லாது, எவ்வாறு குண்டுகள் போடப்படும் என்றும், அனைவரும் அமர்ந்திருந்தவாறே திரும்பிச் செல்வதையும் நீங்கள் பார்ப்பீர்கள். உங்கள் முகங்களும் மலர்ச்சியாக இருக்கும். ஒருவர் நல்ல முறையில் மரணிக்கும் போது, பார்ப்பவர்கள் அவர் இன்னமும் விழித்திருப்பதைப் போன்றுள்ளது என்றே கூறுவார்கள். அவர் முகமலர்ச்சியுடன் காணப்படுவார். அவரைப் பார்ப்பவர்கள் எவராலும் அவர் இப்பொழுது மரணித்துவிட்டார் என்று கூறுமுடியாது. ஆத்மா முகமலர்ச்சியுடன்

வெளியேறுகிறார். ஒருவர் மலர்ச்சியாக இருந்தால், அவரது முகத்தில் வெளிப்படையாகத் தெரியும். அல்லவா? ஆத்மாக்கள் மரணிப்பதில்லை. ஆத்மா சரூரத்திலிருந்து நுங்கிச் செல்கின்றார். ஆகவே, ஆத்மா பேரானந்தத்துடன் சிரித்துக் கொண்டே இந்தச் சரூரத்தை நுங்கிச் செல்வார். இதுவே கர்மாதீத ஸ்திதியாகும். இதுவே அதிமேலான ஸ்திதி என்று நினைவுகூரப்படுகின்றது. குழந்தைகளாகிய நுங்களும் இவ்வாறே விடைபெற வேண்டும். சரூரத்தைப் பற்றிய அக்கறை எதுவும் இல்லை. வேறு எதுவும் நினைவுசெய்யப்படுவதில்லை. இயல்பாகவே நுங்கள் சரூரத்தை நுங்கினால், அதுவே அனைத்திலும் இனிமையிலும் இனிமையானது என்று கூறப்படுகின்றது. ஆகையாலேயே பாம்பின் உதாரணம் கொடுக்கப்படுகின்றது. சத்தியயுகத்தில், இது இவ்வாறே இடம்பெறும்: அவர்கள் தமது சரூரங்களைச் சந்தோஷத்துடன் நுக்குகிறார்கள். ஆகையால், இங்கே இப்பயிற்சி விருத்தி செய்யப்பட்டு, அங்கே இப்பயிற்சி தொடர்கின்றது. குழந்தைகளாகிய நுங்கள் தந்தையை அதிகளவு அன்புடன் நினைவு செய்கின்றார்கள். நுங்கள் ஆங்கிலத்தில் கூறுவார்கள்: ‘மோஸ்ட் பிலவட், சுப்பிரிம்லி பிலவட் வெரி ஸ்விட்’ (அதிஅன்பிற்கினிய, மிக மிக அன்பிற்கினிய மிக இனிமையான). அதி அன்பிற்கினிய அல்லது மிக மிக அன்பிற்கினிய என மனிதர்களுையிட்டுக் கூறமுடியாது. தந்தை கூறுகின்றார்: குழந்தைகளே, நான் உங்கள் தந்தையும், ஆசிரியரும், உங்கள் குருவும் ஆவேன். நுங்கள் ஆசிரியரை எப்பொழுதாவது மறந்தால், நுங்கள் தந்தையை நினைவுசெய்யலாம். பாபா வழிகாட்டியும் ஆவார். அவர் உங்களைத் துன்பத்திலிருந்து விடுவித்து, உங்களை அமைதிதாமத்திற்கு அழைத்துச் செல்பவர். அதன் பின்னர், சந்தோஷ உலகம் உள்ளது. நுங்கள் இப்பொழுது இந்த ஞானப்புல்லைப் பெறுவதால், அதனை நுங்கள் தொடர்ந்தும் அசைபோட வேண்டும் (ஞானக்கடலைக் கடைய வேண்டும்). ஒரு மாடு தொடர்ந்தும் புல்லை அசைபோடும். இங்கே இவ்வேலையைச் செய்வதற்கு உங்கள் வாய் தேவையில்லை. எவ்வாறாயினும், உங்களுக்குள் அனைத்தையும் நுங்கள் நினைவு செய்ய வேண்டும். நானும் உங்களைப் போன்றவரே. எனது புத்தி வெளியில் அலைபாய்வதால் எனக்குக் குறைவான மணித்தியாலங்களே உள்ளன. சிலவேளைகளில், இன்ன இன்னார் முரண்படுகின்றனர் எனக் கடிதம் எனக்கு வருகின்றது. இது அல்லது அது நடக்கின்றது..... அப்பொழுது எனது புத்தி நாள்முழுவதும் அங்கேயே உள்ளது. எவ்வாறாயினும், பாபா அவருக்கு மிகவும் அருகில் இருப்பதால் குழந்தைகளை விட பாபாவிற்கு இலகுவாகவிருக்கும். பாபா தமது உணவை உண்பதற்காக அமரும் போது, அவர் நினைக்கின்றார்: நல்லது, நான் பாபாவை நினைவு செய்யப் போகின்றேன். அந்த நினைவு இரண்டு, மூன்று நிமிடங்களே நிலைத்திருக்கின்றது. அதன் பின்னர் நான் மறந்துவிடுகின்றேன். நினைவு காற்றைப் போன்று பறந்து விடுகின்றது. குழந்தைகள், நுங்களே இதனை முயற்சி செய்து பாருங்கள்! அது மிகவும் இலகுவாக இருந்த போதிலும், நினைவு செய்வதற்கு நேரம் எடுக்கின்றது. அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்பிற்கினிய, நுண்டகாலம் தொலைந்து இப்பொழுது கண்டெடுக்கப்பட்ட ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையிடமிருந்தும் தாதாவிடமிருந்தும் இதய ஆழத்திலிருந்தும் ஆழமான அன்பும் அன்பும், நினைவும், இரவு வந்தனங்களும். இனிமையிலும் இனிமையான நுண்டகாலம் தொலைந்து இப்பொழுது கண்டெடுக்கப்பட்டிருக்கும் ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத்தந்தை நமஸ்தே கூறுகின்றார்.

தாரணைக்கான சாராம்சம்:

1. ஒருவருக்கொருவர் அதிகளவு அன்புடன் ஒன்றுசேர்ந்து வாழுங்கள். தந்தையின் செய்தியை எவ்வாறு அனைவரிடமும் கொண்டு செல்ல முடியும் என்று ஒன்றிணைந்து கலந்தாலோசியுங்கள்.
2. இதுவே விநாசத்திற்கான காலமாகும். ஆகையால், ஒரேயொரு தந்தையின் மூது உண்மையான அன்பு கொண்டிருங்கள். ஆத்மாவை யோகத்தினால் தூய்மையாக்குங்கள்.

ஆசுவாதம்: நாடகத்தின் ஒவ்வொரு இரகசியத்தையும் அறிந்திருப்பதன் மூலம் ஞானம் நிறைந்தவராகவும், திரிகால தரிசியாகவும் இருந்து, சதா சந்தோஷமாகவும் திருப்தியாகவும் இருப்பீர்களாக. ஞானம் நிறைந்தவராகவும், திரிகால தரிசியாகவும் இருக்கின்ற குழந்தைகள் ஒருபோதும் குழப்பம் (நாராஸ்) அடைய முடியாது. எவரும் அவர்களை அவமதித்தாலும் அல்லது இகழ்ந்தாலும் அவர்கள் சந்தோஷமாகவே (ராசி) இருப்பார்கள். நாடகத்தில் ஒவ்வொரு

இரகசியத்தையும் புரிந்து கொண்டிருப்பவர்களால் சந்தோஷத்தை இழக்க முடியாது. இரகசியங்களை அறியாதவர்களே சந்தோஷத்தை இழக்கின்றார்கள். ஆகையால், எப்பொழுதும் இந்த விழிப்புணர்வைக் கொண்டிருங்கள்: தந்தையான கடவுளின் குழந்தைகளாகிய பின்னரும் நூங்கள் சந்தோஷமாக இல்லாதிருந்தால், நூங்கள் எப்பொழுது சந்தோஷமாக இருக்கப் போகின்றீர்கள்? இப்பொழுது சந்தோஷமாகவும் திருப்தியாகவும் இருப்பவர்கள் தந்தைக்கு நெருக்கமானவர்களும் அவருக்குச் சமமானவர்களும் ஆவார்கள்.

சுலோகம்: வுணானவை என்றால் என்னவென்றே அறியாதவர்களே உண்மையான புனிதர்கள் ஆவார்கள்.

---ஓம் சாந்தி---

-----ஓம் சாந்தி-----